

Adjurare

Cristi Zancu

Adjurare

Sub cupola rece-a lumii,
Ești Tu, Flacăra Divină..
Spune-mi, Tu, acum, cea taină,
Cum mă-ntorc iar spre lumină?

Căci mă simt nepotrivit,
În atâta-ntunecime,
Merg prin lume, rătăcit,
Ispitit de nimicime.

Văd prăpastia ce crește,
Între aur și nisip,
Al Tău suflet înfloarește,
A mea viață, grea la chip..

Să Te simt, pe Tine, Doamne
Și să fac a Ta voință,
Să calc drept prin astă lume,
Cere mare stăruință!

Să mă ierți, că-ndrept a spune,
O asemenea minciună,
Adevarul Tău se-neacă
Sub a răului tăciună!!

Și Îți simt a Ta mahnire,
Pentru răul ce ne-apasă,
Dar și mâna Ta cea blândă,
Când m-așez la orice masă.

Eu te rog din al meu suflet,
Să aduci prin voia-Ți bună,
Pentru om, cinci zile soare
Și doar două de furtună!

Să ai grijă de noi toți,
Căci proclatul crește mare..
Duce-n Rai, Te rogu-Ți Doamne,
Toate zilele-amare!
cz